

стїёта, илъ ѿбѡшїи, зл҃цю кл҃зка ѿтёцкъ мъ, такоїи побреждабатъ здрѣбїето.

Когда са́мъ єолѣнъ, или когда мъ є, же-
лѣдокадъ (стома́хатъ), разблѣнъ, тогда и
отъ наисладотѣрно то йастїе мъ сѧ погибѣлка.
Того ради да не сѧ разболѣла, и нитѣ да
разблѣлъ мѣлъ желѣдокъ, не ѿмъ мнѣго, ни-
тѣ отъ всѣчки тѣ йастїе та. Но кѣако то
подобаѣла и отъ кѣако-то мъ прощаѣбатъ мой
тѣ любезны родитѣлы.

И когда сѣдѣ притрѣпеза та, чакамъ да
мъ побелѣтъ честнїй ти мой родитѣли, отъ
кой йастїе та да ѿмъ, и стрѣбламъ тоба съ
моѣ благодаренїе. Зл҃цю знамъ довѣре: какъ
мой ти родитѣли, ищатъ вѣнаги мой-то до-
брѣ: и ѿзъ благодарѣлъ и тѣхна та вѣла.

Ослазанїе (оуѣпывані.)

Ослазанїе-то бывала съ всѣчко-то тѣло. Зл҃цю
въ коѣ то страна на наше-то тѣло допрѣ
иѣщо, чѣствовами (оуѣщами), ако є ст҃дѣн-
но, илъ тѣпло, иако, илъ мѣко, водаинко, илъ
глѣдко, и пакъ коѣ-то страна приближї на
наше-то тѣло до иѣщо, пакъ оуѣщами. О-
блаче особыю оуѣщами, съ край персты тѣ, на
наши тѣ рѹцѣ.

Чрѣзъ тоба чѣство, оуѣщами кое отъ
тѣла та є мѣко, и кое є иако, кое є глѣдко,